

Mutluluk

– nesimsek · 27 Mart 2013

Mutluluk

Mutluluk nasıl bir şey bilir misiniz?
Kahkahayı anlata bilir misiniz?
İnadına mutluluk, inadına gülüş
Yapmacık değil, içten...
Hem de sokak ortasında,
İşte şu kavak ağacının gölgesinde,
Duvar kenarında...
Toplanmış yedi sekiz amele,
Öğle vaktinde,
Alın terlerini yiyorlar,
Hep birlikte...
Hem sevinçliler,
Hem güle oynaya,
Yedikleri mi?
Domates, biber, üzüm, hıyar
E birde karpuzla beyaz peynir var...
Bakarken canım çekti,
İçimden geldi,
Yaklaştım yanlarına;
"- Gel abi Allah aşkına,
Bak şu yeşil soğanın tadına..."
Kopardım cücüğünü birinin,
Top yaptım elimde, az bir ekmekle
Bandırdım tuza,
Attım ağzıma...
O da ne,
Tatlı bir şey dokundu dilime...
Sordum; "-Tuz değil mi bu?"
"-Abi olmaz olur mu?
Resmen tuz bu..."
"-Değil kardeşim, billahi değil,
Şeker gibi sanki hissediyor dil..."
"-Olur mu abi? Dur ben bakayım,

Şeker ise şurada kahrolayım..."
Baktı...
Ama benim yüzüme baktı,
Gerçi bakışları biraz tuhaftı...
Sonra bir kakhaha patlattı...
"-Ulan be gerçekten tuz değilmiş,
Deminden beri bandığımız meğer şeker imiş,
Yani abi doğru söylemiş..."
İşte böyle dostlar,
Gönülden çalışanlar,
Yemek falan aramazlar,
Açlık öyle galebe çalmış ki,
Tuz diye şekere banarlar
Farkına bile varmazlar...
Ama gülüyor göz bebekleri,
Karın doyurmak niyetleri...
Ha tuz'a banmışlar, ha şeker'e ekmekleri...

18.06.2007

Necati ŞİMŞEK

Ankara